

[Grethe Fønger Møller]

at hvis man én gang har tilkendegivet, at man ikke ønsker at betale bidrag til et bestemt parti, skal man også selv melde igen, hvis man pludselig skifter mening.

Så er der et forslag om, at medlemmerne en gang om året skal have mulighed for at få en blanket, som indeholder teksten til en sådan erklæring. Det kan vi også være enige om er en måde at håndtere problemet på.

Den anden del af lovforslaget drejer sig om de politiske partiers regnskaber. Vi har prøvet at afgrænse det sådan, at det kun skal vedrøre partier eller bevægelser, der har været opstillet til Folketinget eller til Europa-Parlamentet, og at det er disse partiers eller bevægelsers hovedorganisationer, der skal aflægge regnskab for indtægter og udgifter. Jeg synes, det er rigtigt, at lovforslaget får en sådan udformning, så det ikke, som det også står i bemærkningerne, er dem, der ulønnet og frivilligt arbejder i vælgerforeninger og kredsforeninger, der skal have besvær med at udforme den slags regnskaber, men at det bliver partiernes hovedorganisationer, der skal gøre det. Jeg synes også, det fremgår meget udmøntet af § 3, hvad det er, man skal give oplysninger om. Også det kan vi give tilsagn om.

Vi håber som sagt også, at lovforslaget får en positiv behandling i Folketinget, og regner med, at det bliver vedtaget i denne folketings-samling.

Ebba Strange (SF):

SF stemte også for Folketingets dagsorden den 12. april 1988, den dagsorden, der ligger til grund for dette forslag, og da § 1 i forslaget stort set er en afskrift af første punkt på dagsordenen, er SF også tilhænger af § 1 i forslaget.

Den anden del af lovforslaget, som handler om de politiske partiers regnskaber, er et område, som SF har beskæftiget sig med gennem mange år, og vi har altid selv offentliggjort vores regnskaber. Det gør vi en gang om året, og vi lægger heller ikke skjul på, hvem der giver bidrag til SF. Så princippet i den anden del slutter vi os også til.

Når jeg har sagt det, tror jeg også, jeg har sagt alt det positive, jeg kan sige om dette lovforslag, og så kommer alle de kritiske bemærkninger:

Først til § 2. Det, vi besluttede den 12. april 1988, var, at organisationerne skulle sørge for,

at ingen medlemmer kunne tilpligtes at give bidrag til politisk arbejde, hvis de ikke ønskede det. Det, regeringen nu foreslår, er, at Folketinget skal bestemme, hvordan det skal foregå. Det synes jeg ikke Folketinget skulle. Jeg synes, Folketinget skulle sige: Vi har truffet den beslutning, og den skal I leve op til, og vi skal nok komme efter jer, hvis I ikke gør det, for så overholder I ikke landets love, men hvis I kan finde en bedre model end den, vi har skitseret, er I da velkommen til det.

Det synes jeg ville være fair over for organisationerne. Nu har man altså valgt det, som vi i SF kalder »Metalmodellen«, og det kan godt være, at den er god for nogle i Metal. Jeg ved, at hr. Ole Henriksen, der også er medlem af Dansk Metal, er utilfreds med den, men lad det være. Lad dem tage diskussionen i Dansk Metal om det, og lad dem tage diskussionen i de andre organisationer om det. Det synes jeg ikke Folketinget skulle lovgive om.

Jeg synes også, der er en modsætning – og jeg vil spørge justitsministeren, om han vil opklare den for mig – mellem teksten i § 2 og bemærkningerne til § 1, som står i 2. spalte på side 2. Der står nemlig:

»Foreningen kan selv træffe nærmere bestemmelse om, på hvilken måde den vil tilsikre medlemmerne frivillighed med hensyn til parti-bidrag.«

Jeg synes ikke, det er meget, der er overladt til organisationerne med den formulering, som § 2 har fået. Hvordan skal jeg få overensstemmelse mellem de to ting?

Med hensyn til bidrag til de politiske partier kan min begejstring også ligge på et meget lille sted. Jeg skal skynde mig at gennemgå mine kritikpunkter:

Jeg synes også, at åbenheden skal gælde for de lokale partiforeninger og de enkelte kandidater. Der kan kanaliseres masser af penge ud til de lokale partiforeninger og til de enkelte kandidater, som vil være skjult, med den måde, som dette forslag er udformet på. Jeg synes også, det er helt forkert, at man generelt skal skrive så og så meget i tilskud fra internationale organisationer.

For at vælgerne kan vide, hvor det parti, man tænker sig at stemme på, får sine midler fra, synes jeg, det klart skal fremgå med navns nævnelser, hvilke organisationer, fonde og virksomheder der giver hvor meget, og det samme skal